

موادی از آیین نامه مربوط به بستر و حریم رودخانه ها، انهار، مسیلهها، مردابها، برکه های طبیعی و شبکه های آبرسانی، آبیاری و زهکشی^۱

ماده ۱ - اصطلاحات مندرج در این آیین نامه از نظر اجرای مقررات آن در معانی ذیل به کار می رود:

- الف - رودخانه: مجرای است طبیعی که آب به طور دائم یا فصلی در آن جریان داشته باشد.
- ب - نهر طبیعی: مجرای است که آب به طور دائم یا فصلی در آن جریان داشته و دارای حوضه آبریز مشخصی نباشد.
- پ - نهر سنتی: مجرای آبی است که به وسیله اشخاص به صورت غیر مدرن احداث شده باشد.
- ت - مرداب: زمین باتلاقی، مسطح و پستی است که دارای یک یا تعدادی آبراهه باشد و معمولاً در مد بزرگ دریا زیر آب رود، همچنین اراضی پستی که در مناطق غیر ساحلی در فصول بارندگی و سیلاب غرقاب شده و معمولاً در تمام سال حالت باتلاقی داشته باشد.
- ث - برکه: اراضی پستی است که در اثر جریان سطحی و زیر زمینی آب در آنها جمع شده و باقی می ماند.
- ج - مسیل متروک: مجرای طبیعی است که تحت تأثیر عوامل طبیعی یا غیر طبیعی، امکان حدوث سیلاب در آن وجود نداشته باشد.
- چ - شبکه های آبیاری و زهکشی و کانالها: مجاری مستحده ای هستند که به منظور آبرسانی، سالم سازی اراضی و یا انتقال آب ایجاد شده یا می شود.

ح - بستر: آن قسمت از رودخانه، نهر یا مسیل است که در هر محل با توجه به آمار هیدرولوژیک و داغاب و حداکثر طغیان با دوره برگشت ۲۵ ساله به وسیله وزارت نیرو یا شرکت های آب منطقه ای تعیین می شود. در مناطقی که ضرورت ایجاد می نماید سیلاب با دوره برگشت کمتر یا بیشتر از ۲۵ ساله ملاک محاسبه قرار گیرد، سازمان های آب منطقه ای حسب مورد با ارایه نقشه های مربوط و توجیحات فنی از حوزه ستادی وزارت نیرو مجوز لازم را اخذ خواهند نمود. تغییرات طبیعی بستر رودخانه ها، مسیل ها یا انهار طبیعی در بستر سابق تأثیری نداشته و بستر سابق کماکان در اختیار حکومت اسلامی است، لیکن حریم برای آن منظور نخواهد شد.

خ - حریم: آن قسمت از اراضی اطراف رودخانه، مسیل، نهر طبیعی یا سنتی، مرداب و برکه های طبیعی است که بلافاصله پس از بستر قرار دارد و به عنوان حق ارتفاع برای کمال انتفاع و حفاظت کمی و کیفی آنها لازم است و طبق مقررات این آیین نامه توسط وزارت نیرو یا شرکت های آب منطقه ای تعیین می گردد. حریم انهار طبیعی، رودخانه ها و مسیل ها (اعم از اینکه آب دائم یا فصلی داشته باشند) - و مردابها و برکه های طبیعی برای عملیات لایروبی و بهره برداری، از یک تا بیست متر و برای حفاظت کیفی آب رودخانه ها، انهار طبیعی و برکه ها تا یکصد و پنجاه متر (تراز افقی) از منتهی الیه بستر خواهد بود که بنا به مورد و نوع مصرف و وضع رودخانه، نهر طبیعی و برکه به وسیله وزارت نیرو یا شرکت های آب منطقه ای تعیین می گردد.

حریم کیفی برای رودخانه ها، انهار طبیعی و برکه های تأمین کننده آب شرب مقطوعاً یکصد و پنجاه متر خواهد بود. سیاهه رودخانه های یاد شده توسط سازمان (شرکت) های آب منطقه ای تعیین و برای اطلاع عموم اعلام خواهد شد. تشخیص موارد کمال انتفاع و عدم تضییع در حریم موضوع این بند به موجب دستورالعملی خواهد بود که وزارت نیرو تدوین و جهت اجرا به

شرکت‌های آب منطقه‌ای ابلاغ می‌نماید. دستورالعمل یادشده در بخش حریم کیفی با همکاری سازمان حفاظت محیط زیست تدوین خواهد شد.^۲

۲ دستورالعمل تعیین حریم کیفی آبهای سطحی - موضوع تصویب نامه شماره ۵۸۹۷۷/ت/۲۹۱۰۱ هـ-مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۱۸ هیئت وزیران.

۱- چگونگی تعیین حریم کیفی آبهای سطحی

جهت تعیین حریم کیفی رودخانه‌ها، انهار طبیعی، برکه‌ها و... با عنایت به موارد مندرج در مصوبه یاد شده، در راستای کمال ارتفاع و حفاظت کیفی منابع آب، منابع آب سطحی به سه گروه زیر تقسیم شده و برای هر گروه طبق روش ذکر شده تعیین حریم می‌گردد:

۱-۱ منابع آب شرب

با عنایت به مصوبه حریم کیفی آبهای سطحی، حریم کیفی منبع آب شرب مقطوعاً ۱۵۰ متر (تراز افقی) می‌باشد.

همچنین محدوده بازه طولی حریم آب شرب از بالادست و نیز پائین‌دست محل برداشت آب به صورت زیر تعیین می‌گردد:

۲۰ برابر عرض بستر رودخانه در نقطه برداشت آب به عنوان بازه طولی حفاظت از منبع آب در بالادست محل برداشت آب منظور می‌گردد، که بستر براساس معیارهای موجود در حریم کمی تعریف می‌گردد.

۱ تا ۲ برابر عرض بستر رودخانه در نقطه برداشت آب جهت لحاظ نمودن برگشت آب رودخانه به سمت بالادست، به عنوان بازه طولی حفاظت از منبع، در پائین دست محل برداشت آب منظور می‌گردد. همچنین چنانچه ایستگاه‌های برداشت آب جهت مصارف شرب در رودخانه‌ها با فاصله کمتر از ۵ کیلومتر به صورت متوالی قرار گرفته باشند، کل این محدوده نیز بازه آب شرب محسوب می‌گردد.

در محدوده حفاظتی حریم کیفی آب شرب به منظور کمال ارتفاع و عدم تضرر منبع آبی، استقرار هرگونه کاربری به جز فعالیت‌های کشاورزی کم‌آبر و غیر غرقابی با اعمال کامل کنترل مصرف سم و کود، ممنوع می‌باشد. همچنین می‌بایست از اتصال هرگونه کانال و هدایت هر نوع زهاب کشاورزی و پساب فاضلاب‌های خام یا تصفیه شده در این محدوده جلوگیری شود.

۲-۱ تالاب‌ها و رودخانه‌های حفاظت شده

حریم کیفی تالاب‌ها جهت حفاظت از شرایط اکولوژیکی ویژه زیستگاه و حیات جوامع گیاهی و جانوری وابسته به آنها، شعاع ۱۵۰ متری از تالاب می‌باشد. محدوده تالاب با استعلام از اداره کل حفاظت محیط زیست استان مربوطه تعیین می‌گردد. همچنین حریم کیفی رودخانه‌های حفاظت شده (در محدوده حفاظتی) مقطوعاً ۱۵۰ متر می‌باشد. لیکن با عنایت به مصوبه شورای عالی شکاربانی و نظارت بر صید (مصوبه شماره ۱، مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۸) در خصوص بخش حفاظت شده رودخانه چالوس و سردآبرود واقع در شهرستان بوشهر فاصله ۲۰۰ متر از هر طرف رودخانه به عنوان حریم تعیین گردیده است.

استقرار کلیه کاربری‌ها به جز موارد زیر در محدوده حریم کیفی تالاب‌ها و رودخانه‌های حفاظت شده ممنوع می‌باشد و تنها کاربری‌های مجاز در حریم فوق‌الذکر عبارتند از:

- کاربری‌های مربوط به حفظ تنوع زیستی

- گردشگری در جهت معرفی ارزشهای تنوع زیستی تالاب یا رودخانه حفاظت شده بدون ایجاد هرگونه سازه در منطقه

- کاربری پژوهشی و آموزشی

۱-۳ سایر منابع آب سطحی

حریم کیفی آن دسته از منابع آب سطحی که کاربری شرب نداشته و یا جزو تالاب‌ها و رودخانه‌های حفاظت شده محسوب نمی‌شوند به سه ناحیه زیر تقسیم می‌شود:

حریم اول:

حریم کیفی در ناحیه اول (A)، مقطوعاً ۲۰ متر از منتهی الیه بستر رودخانه است.

$$A=20 \text{ m}$$

حریم دوم:

حریم کیفی در ناحیه دوم (B) بر اساس رده بندی رودخانه تعیین می‌گردد. منظور از رده بندی، شماره گذاری شاخه اصلی رودخانه و

شاخه‌های فرعی آن به روش زیر می‌باشد:

شاخه اصلی رودخانه را با شماره ۱ مشخص نموده و شاخه‌های فرعی را که به آن می‌ریزد با عدد ۲ مشخص نموده و به همین روال هر چه انشعابات بیشتر می‌شود عدد منسوب به آن نیز بزرگتر می‌شود (لازم به ذکر است که این روش عکس روش درجه بندی رودخانه‌ها می‌باشد).

$$B = \frac{(150 - A)}{n + 1}$$

رده رودخانه با حرف (n) نشان داده می‌شود و حریم کیفی آن در ناحیه دوم با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌گردد:

حریم سوم:

حریم کیفی در ناحیه سوم (C) با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌گردد:

$$C = 150 - (A + B)$$

۲- شاخص کاربری اراضی

پس از تعیین درجه حساسیت منبع آب سطحی و برآورد حریم کیفی آن، نسبت به تطابق و استقرار کاربری‌های سازگار در مناطق مربوطه اقدام می‌گردد. جهت تعیین کاربری‌های متناسب با هر ناحیه، ابتدا کاربری‌های اصلی مشخص گردیده و سپس هر کدام از کاربری‌ها با توجه به میزان اثر گذاری بر کیفیت منابع آب سطحی مطابق جدول-۴ درجه بندی می‌گردد.

جدول ۲-۱- ارزیابی درجه اهمیت کاربری‌های مختلف

شدت اثر	نوع کاربری		ردیف
خیلی زیاد	ستی	آبی	۱
متوسط	مدرن		
کم	دیم		۲
زیاد	شهری		
متوسط	روستایی		۳
کم	گروه صنعتی الف		
متوسط	گروه صنعتی ب		
زیاد	گروه صنعتی ج		
-	گروه صنعتی د و ه		
-	گروه صنعتی و		۴
متوسط	گروه ۱		
کم	گروه ۲		
کم	گسترده		۵
متوسط	متمرکز		

در ارتباط با گروه‌های صنعتی لازم به ذکر است که طبقه‌بندی صنایع توسط سازمان حفاظت محیط زیست (پیوست ۱) صورت پذیرفته است و صنایع گروه «د، ه و» بر اساس ضوابط و استانداردهای زیست محیطی با توجه به درجه خطر آفرینی بایستی خارج از حریم ۱۵۰ متری استقرار یابند.

با عنایت به شدت اثر کاربری‌ها و حساسیت نواحی حریم کیفی، نحوه استقرار کاربری‌ها به شرح جدول-۵ تعیین می‌گردد.

ماده ۲ - شرکت‌های آب منطقه‌ای مکلفند با توجه به امکانات، حد بستر و حریم رودخانه‌ها، انهار، مسیل‌ها، مرداب‌ها و برکه‌های طبیعی موجود در حوزه فعالیت خود را با برنامه‌ریزی مشخصی و با اعزام کارشناس یا کارشناسان ذی صلاح طبق

جدول ۲-۲- کاربری‌های سازگار در حریم

حریم	کاربریهای سازگار
اول	کشاورزی غیرغرقابی، تأسیسات زیربنایی گروه ۲ (انتقال آب، برق، مخابرات، پل‌ها و تأسیسات بندری) و تفریحی گسترده (بدون ایجاد تأسیسات متمرکز)
دوم	کشاورزی غیرسستی، مسکونی روستایی، گروه صنعتی الف و ب، تأسیسات زیربنایی گروه ۱، تفریحی و تفریحی متمرکز و دامپروری
سوم	کشاورزی سستی، مسکونی و تجاری شهری، گروه صنعتی ج

درخصوص حریم کیفی منابع آب سطحی موارد ذیل قابل توجه و لازم الاجرا است:

- کلیه قوانین و مقررات موجود مربوط به تعیین حریم کمی در زمینه استقرار کاربری‌ها در محدوده حریم ۱ جاری بوده و در اولویت قرار دارد.
- ساخت و بهره‌برداری از کلیه تأسیسات بندری بایستی با رعایت کلیه جوانب و اصول زیست محیطی، قوانین و مقررات مربوطه و رعایت مقررات این دستورالعمل صورت پذیرد.
- تخلیه کلیه پساب‌ها از واحدهای صنعتی و زهکش‌های اراضی کشاورزی به منابع آب سطحی با توجه به موازین و مقررات و ضوابط زیست محیطی سازمان حفاظت محیط زیست و همچنین رعایت مقررات این دستورالعمل انجام می‌شود.
- در صورتی که هر نوع از کاربری در فهرست حریم‌های سه گانه ارائه نشده باشد، تصمیم‌گیری درخصوص چگونگی استقرار کاربری‌ها در حریم کیفی منابع آب سطحی با نظر وزارت نیرو و یا سازمان‌های آب منطقه‌ای انجام می‌گیرد.
- معیار و ضوابط صدور مجوز برای کاربری‌های یاد شده در محدوده حریم کیفی براساس قوانین و مقررات موضوعه آب و رعایت مقررات این دستورالعمل خواهد بود.
- استقرار کاربری‌های مجاز در محدوده حریم کیفی آب‌های سطحی علاوه بر مفاد این دستورالعمل منوط به رعایت کامل کلیه ضوابط و استانداردهای زیست‌محیطی مرتبط با استقرار کاربری‌ها و نحوه تخلیه پساب و دفع مواد زائد جامد نیز می‌باشد.
- تعریف "منتهی الیه بستر" که نقطه شروع محاسبه حریم کیفی آب‌های سطحی است براساس ضوابط تعیین شده برای محاسبه حریم کمی منابع آب سطحی می‌باشد.

تأسیسات زیربنایی:

به کلیه تأسیسات نظیر سیستم‌های حمل و نقل و ارتباطات، خطوط انتقال آب و برق، فرودگاه، راه آهن، مدرسه، دانشگاه، زندان و . . . اطلاق می‌گردد که جهت تأمین تسهیلات و خدمات در جوامع مختلف به کارگرفته می‌شوند.

تأسیسات زیربنایی گروه ۱:

گروهی از تأسیسات زیربنایی که به واسطه نوع عملکرد تأثیر منفی بیشتری بر کیفیت منابع آب مجاور خود می‌گذارند در این دستورالعمل تأسیسات زیربنایی گروه ۱ اطلاق می‌گردد (نظیر: شبکه‌های جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب، فرودگاه‌ها، بزرگراه‌ها، . . .).

تأسیسات زیربنایی گروه ۲:

گروهی از تأسیسات زیربنایی که به واسطه نوع عملکرد تأثیر منفی کمتری بر کیفیت منابع آب مجاور خود می‌گذارند در این دستورالعمل تأسیسات زیربنایی گروه ۲ اطلاق می‌گردد (نظیر خطوط انتقال برق، آب، مخابرات، پل‌ها، . . .).

مقررات این آیین‌نامه تعیین نمایند.

تبصره - کلیه مراجع تعیین کننده کاربری و صادر کننده پروانه استقرار فعالیت، مکلفند قبل از تعیین کاربری و یا صدور هرگونه مجوزی در حریم موضوع بند (خ) ماده (۱) این آیین‌نامه، نسبت به کسب نظریه شرکت آب منطقه‌ای مربوطه در رابطه با کمال انتفاع و عدم ضرر برای موضوع مورد نظر اقدام نمایند.^۳

ماده ۳- شرکت آب منطقه‌ای در هر مورد که بستر و حریم رودخانه، نهر طبیعی، مسیل، مرداب و برکه طبیعی را تعیین می‌نماید، مراتب را به طرق مقتضی به طور کتبی به متقاضی اعلام و در مورد تعیین بستر و حریم سرتاسری، موضوع از طریق پخش اطلاعیه‌های محلی (برای یک نوبت) به اطلاع اشخاص ذی نفع می‌رسد که بستر و حریم رودخانه، نهر (طبیعی - سنتی)، مسیل، مرداب و برکه طبیعی مورد نظر تعیین گردیده و اشخاص می‌توانند برای کسب اطلاع از حدود بستر و حریم تعیین شده به شرکت آب مربوط مراجعه و چنانچه اعتراضی داشته باشند ظرف یک ماه از تاریخ انتشار اطلاعیه، اعتراض خود را به شرکت مربوط تسلیم و رسید دریافت دارند. چنانچه اعتراضی نسبت به بستر و حریم تعیین شده در مهلت مذکور در فوق واصل شود، شرکت آب منطقه‌ای مربوط اعتراض را به کمیسیون مرکب از دو نفر کارشناس فنی ذیصلاح و یک نفر کارشناس حقوقی که از بین مجربترین کارشناسان شرکت با ابلاغ مدیر عامل منصوب می‌شود، ارجاع می‌نماید.

ماده ۴ - کمیسیون مذکور در ماده (۳) پس از وصول پرونده مورد اعتراض، گزارش کارشناس یا کارشناسان را بررسی می‌کند و در صورتی که با بستر و حریم تعیین شده موافق باشد، آن را تأیید می‌کند والا بعد از اخذ توضیحات از کارشناس یا کارشناسان ذی‌ربط، نظر خود را به شرکت اعلام خواهد نمود. چنانچه توضیحات مذکور برای کمیسیون قانع کننده نباشد، کمیسیون می‌تواند رأساً یا به وسیله کارشناسان دیگری محل را بازدید کند و سپس نظر خود را در مورد بستر و حریم به شرکت اعلام دارد. نظر این کمیسیون قطعی و به منزله نظر وزارت نیرو است.

ماده ۵ - پس از اعلام نظر کمیسیون موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه، شرکت آب منطقه‌ای نسبت به علامت گذاری نهایی حد بستر و حریم تعیین شده به نحو مقتضی اقدام خواهد نمود و نسخه‌ای از نقشه مربوط به بستر و حریم را برای اطلاع به اداره ثبت اسناد و املاک، بخشداری و شهرداری حوزه عمل ارسال و نیز مراتب را به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران اعلام خواهد داشت و از تجاوز اشخاص به بستر و حریم با همکاری مأموران انتظامی جلوگیری خواهد کرد.

ماده ۶ - پس از تعیین و تشخیص میزان بستر و حریم رودخانه، نهر، مسیل، مرداب و برکه طبیعی در صورتی که شرکت آب منطقه‌ای قلع و قمع اعیانی اعم از اشجار و غیر آن واقع در بستر و حریم را برای استفاده از امور مربوط به آب و برق لازم بداند، براساس مقررات مربوط اقدام خواهد نمود.

تبصره - هرگاه اعیانی موجود در بستر و حریم به صورت کشت موقت باشد، پس از برداشت محصول مقررات ماده فوق اعمال خواهد شد.

ماده ۷ - کشت موقت در آن قسمت از بستر رودخانه، نهر و مسیل که برای بهره‌برداری از آب مزاحمتی ایجاد نماید، با موافقت کتبی و قبلی شرکت آب منطقه‌ای ذی‌ربط به صورت اجاره^۴ و رعایت اولویت برای مجاوران بلامانع است، ولی مستأجر به

^۳ متن فوق در آیین‌نامه اصلاحی ۱۳۸۲/۱۲/۱۸ به عنوان تبصره به ماده (۲) الحاق گردید.

^۴ شرکت مدیریت منابع آب ایران طی بخشنامه شماره ۵۵۴۸۷/۱۰۰ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۳ به کلیه شرکت‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان با توجه به اختیارات حاصل از مواد (۱ و ۲) قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱ و مفاد آئین‌نامه مربوط به بستر و حریم مجاری آبی مصوب سال ۱۳۷۹ و

هیچ وجه حق ایجاد اعیانی و غرس نهال و درخت (به جز زراعت سطحی) را ندارد. در صورت تخلف اراضی مسترد و از فعالیت وی جلوگیری خواهد شد. شرکت آب منطقه‌ای ذی‌ربط باید در اجاره نامه قید کند که در صورت بروز هرگونه خسارت ناشی از سیل و نظایر آن هیچگونه مسئولیتی نخواهد داشت.

تبصره - استفاده از مقررات این ماده در مورد اراضی بستر بالادست سدها شمول ندارد.

ماده ۸ - چنانچه بستر رودخانه، نهر طبیعی و مسیل به صورت طبیعی تغییر نماید و باقیمانده بستر که بستر مرده نامیده می‌شود و کماکان در اختیار دولت است، برای اجرای طرح‌های آب و برق قابل استفاده باشد، با حدود مشخصی از طریق وزارت نیرو به دستگاه متقاضی به صورت اجاره واگذار و نحوه آماده سازی، کناره بندی و سایر شرایط مربوط در سند واگذاری قید خواهد گردید.

ماده ۱۰ - چنانچه امکان دیواره سازی و استفاده از اراضی مازاد بستر برای مجاوران وجود داشته باشد، شرکت آب منطقه‌ای ضمن مشخص کردن مجاوران رودخانه یا نهر یا مسیل یا مرداب یا برکه طبیعی، مشخصات دیواره و مقدار زمین‌هایی را که در اثر دیواره‌سازی حاصل می‌شود، معلوم و به مجاوران اعلام خواهد نمود تا در صورت تمایل به شرکت مراجعه و با قبول شرایط و مشخصات دیواره‌سازی برای اخذ اجازه مربوط اقدام نمایند. بستر واقع در پشت دیواره احداثی در اختیار دولت جمهوری اسلامی ایران است. شرکت می‌تواند پس از تأمین میزان حریم که بلافاصله بعد از دیواره احداثی شروع می‌شود، باقیمانده بستر را به سازنده دیوار یا در صورت عدم تمایل سازنده به دیگران اجاره دهد.

ماده ۱۱ - شرکت‌های آب منطقه‌ای با همکاری شهرداری‌ها و ادارات ثبت اسناد و املاک، مسیل‌های متروک را شناسایی خواهند نمود. تشخیص متروک بودن مسیل‌ها در خارج محدوده قانونی شهرها با شرکت آب منطقه‌ای است، ولی در داخل محدوده قانونی شهرها، شرکت مزبور با همکاری شهرداری‌ها تصمیم لازم را اتخاذ خواهد نمود. در صورت بروز اختلاف نظر، تشخیص وزارت نیرو معتبر می‌باشد.

ماده ۱۲ - عبور لوله نفت و گاز و غیره از بستر و حریم رودخانه‌ها، انهار طبیعی، مسیل‌ها، مرداب‌ها و برکه‌های طبیعی با موافقت وزارت نیرو بلامانع است، ولی مسئولیت حفاظت آنها با دستگاه‌های ذی‌ربط خواهد بود.

ماده ۱۳ - وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی، شهرداری‌ها و همچنین سازمان‌ها و نهادهای وابسته به دولت مکلفند قبل از اجرای طرح‌های مربوط به خود و صدور پروانه لازم بستر و حریم رودخانه‌ها، انهار، مسیل‌ها، مرداب‌ها و برکه‌های طبیعی را استعلام نمایند. هر نوع تصرف در بستر و حریم منوط به موافقت کتبی و قبلی وزارت نیرو است. متخلفان از این ماده طبق مقررات موضوعه تعقیب و مجازات خواهند شد.

ماده ۱۵ - حریم کانال‌ها، انهار احداثی و سنتی و شبکه‌های آبیاری و زهکشی باتوجه به ظرفیت آنها طبق جدول زیر از طرف وزارت نیرو یا شرکت‌های تابع آن برای هر طرف تعیین می‌گردد و این حریم از منتهی‌الیه دیواره آنها می‌باشد: ظرفیت کانال‌ها، انهار مستحده و شبکه‌های آبیاری و زهکشی:

الف - آبدهی (دبی) بیش از ۱۵ متر مکعب در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۱۲ تا ۱۵ متر

ب - آبدهی (دبی) از ۱۰ تا ۱۵ متر مکعب در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۸ تا ۱۲ متر

به منظور ایجاد وحدت رویه در اجرای مواد ۷، ۸ و ۱۰ آئین نامه مذکور فرم قرارداد اجاره اراضی رودخانه‌ها و مجاری آبی را جهت اجرا و رعایت ضوابط و مقررات مورد عمل ابلاغ کرد.

- پ - آبدهی (دبی) از ۵ تا ۱۰ متر مکعب در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۶ تا ۸ متر
- ت - آبدهی (دبی) از ۲ تا ۵ متر مکعب در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۴ تا ۶ متر
- ث - آبدهی (دبی) از یکصد و پنجاه لیتر تا متر مکعب در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۱ تا ۲ متر
- ج - آبدهی (دبی) کمتر از یکصد و پنجاه لیتر در ثانیه - میزان حریم از هر طرف ۱ متر
-

- الف - حریم لوله آبرسانی تا قطر پانصد میلیمتر کلا" ۶ متر (۳ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)
- ب - حریم لوله از پانصد تا هشتصد میلیمتر کلا" ۸ متر (۴ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)
- پ - حریم لوله از هشتصد تا یکهزار و دویست میلیمتر کلا" ۱۰ متر (۵ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)
- ت - حریم لوله از یکهزار و دویست میلیمتر به بالا کلا" ۱۲ متر (۶ متر از هر طرف نسبت به محور لوله - در صورتی که لوله‌های آبرسانی به موازات و در حریم یکدیگر نصب گردند، حد خارجی حریم به اعتبار قطر آخرین لوله منظور می‌شود.
- تبصره ۱ - کانال، انهار، شبکه‌های آبیاری و زهکشی و انهار طبیعی و احداثی واقع در داخل مزارع و باغ‌ها تا مساحت یکصد هکتار که برای آبیاری همان مزارع و باغ‌ها مورد استفاده است، دارای حریم نیستند.
- تبصره ۲ - در مواردی که در طراحی کانال، تأسیسات تبعی (راه سرویس، گل انداز، زهکش و غیره) در یک طرف یا طرفین آن منظور شده باشد، حریم مرتبط به فاصله (۲) متر از منتهی الیه تأسیسات مذکور برای حفاظت آنها در نظر گرفته می‌شود، ولی در هر حال فاصله‌ای که تأسیسات تبعی مذکور به انضمام دو متر حریم مقرر در فوق در آن قرار دارد، نباید از میزان حریم مقرر در این ماده کمتر باشد.